

Sprawdzian 1. do rozdziału „Konteksty, nawiązania, deformacje”

Imię i nazwisko ..... Klasa .....

Instrukcja dla ucznia

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania od 1. do 4. Masz na to 15 minut.

Dorota Terakowska
Oglądalność, uff...

Pewna grupa ludzi zapiera się, że ten, kogo nie ma w telewizji – nie istnieje. Nie istnieją pisarze, naukowcy, poeci, malarze, aktorzy, reżyserzy – których telewizja nie pokaże. [...]

„Oglądalność” – kluczowe słowo dla telewizji – pomyślałam z niepokojem. Ale czy ono musi wykluczać „słuchalność”? [...]

Nie wszyscy telewidzowie tylko oglądają, niektórzy słuchają (jak jest czego, ale to inna sprawa). Nie wszyscy prezenterzy pamiętają, jak mają wyglądać, ale nie wiedzą, o czym mówią. Do telewizji trzeba mieć trochę szczęścia i ja je miałam, choć raz na widok wielkich, precyzyjnie wytuszowanych oczu jednej z prezenterek sama zapomniałam, jak się nazywam, bo zafascynował mnie w tych oczach brak innej myśli niż rozpaczliwe: jak wyglądam? Może dlatego wolę prezenterki, które nie są doskonale piękne? Przyjrzyjcie się kiedyś dziennikarkom z CNN lub BBC – ani ładne, ani tak odmalowane jak nasze i wszystkie po czterdziestce! Tam życie po czterdziestce wciąż trwa, u nas się kończy. Kompleks po podstarzałej komunie...? Lecz wstępujemy w potężny niż demograficzny i trzeba będzie zmienić zasadę, że praca, handel, reklamy, media – wszystko to funkcjonuje wyłącznie na rzecz szczęścia trzydziestopięcioletków udających dwudziestolatków. O dziwo, telewizja też tak funkcjonuje, mimo że młodzi telewidzowie dawno zwiali do internetu, a koleje losów Złotopolskich oglądają głównie starsze panie. Może dlatego telewizja słabo kontaktuje z życiem? Bo wszyscy są tam chronicznie młodzi, choć świat wciąż się starzeje i dojrzewa...? W każdym razie nie wierzcie, gdy ktoś Wam powie, że tego, kogo nie było w telewizji, nie ma. Jest, w dodatku prawdziwszy, ma trochę zmarszczek, piegów, a nawet początki łysiny. I co? I nic. Nie wierzcie też, że w telewizji toczy się prawdziwe życie. Prawdziwe życie jest tam, gdzie jesteście, i tylko wtedy, gdy Wasze spojrzenie nie pyta nerwowo: jak wyglądam?!, lecz obiecuje kilka ciekawych pytań.

A do samego oglądania lepsze jednak są obrazy w muzeum.

Dorota Terakowska, *Dobry adres to człowiek*,
Wydawnictwo Literackie, Kraków 2004, s. 47–52.

1. Sformułowanie: *Kompleks po podstarzałej komunie* to aluzja do

- A. czasów PRL.
- B. codzienności.
- C. upływu czasu.
- D. obyczajowości.

2. CNN i BBC, o których mowa w tekście, to skróty

- A. periodyków.
- B. innych nazw radia.
- C. stacji zagranicznych mediów.
- D. polskich serwisów informacyjnych.

3. Podkreśl fragment tekstu, w którym autorka felietonu nakłania czytelnika do zajęcia określonej postawy.

4. Streść felieton Doroty Terakowskiej.

.....

.....

.....

.....

.....

.....